

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Katapusan Niyang mga Adlaw.....	3
Pag-ayo sa Usa ka Alagad	17
Pagpasaylo sa Makasasala.....	19
Ang Maayong Panghunahuna.....	21
Usa ka Bulahan nga Panagkita.....	23

Katapusan Niyang mga Adlaw

***“Dinhi sa yuta
gipasidunggan ang
buhat nga imong
gitugyan kanako ko
ikaw sanglit natuman
ko man aron akong
pagabuhataon.”***

—Juan 17:4

UNSAY BUHATON sa tawo kon siya mahibalo nga aduna na lamang siyay pipila ka adlaw nga mabuhi? Ang tubag sa matag usa niini nga pangutana nag-agad kon unsa ang gidak-on sa iyang kinatibuk-ang panglantaw sa kinabuhi ug kon unsa ang iyang pagsabut sa mahitabo human niini nga kinabuhi. Usa ka ateyista, kinsa bisan pa anaa na sa nag-ungaw nga kamatayon, padayon sa pagtuo nga ang panahon sa kamatayon mao ang katapusan sa tanan nga mga butang, tingali

dali ra modesisyon nga sa iyang katapusan nga pipila ka mga adlaw sa kinabuhi kinahanglan nga siya makabaton sa daghan nga kalipay kutob sa mahimo. Busa lagmit iyang igahin ang nabilin niyang mga adlaw sa paghudyaka. Ang usa nga nagsunod sa bakak nga pagtulonan sa Dark Ages mahitungod sa doktrina sa walay katapusang pagsakit alang sa mga dautan tingali magbuhat sa tanan niyang mahimo aron sa pagsiguro nga siya makaikyas sa maong makalilisang nga dangatan sa kamatayon. Ang usa mg mattinud-anong sumusunod sa lakang sa Ginoo, bisan pa niana, nga walay kahadlok sa kamatayon, ang magtingula lamang nga masiguro nga walay bisan unsa nga nahibilin sa iyang kinabuhi mahitungod sa iyang pakigsaad sa pagbuhat sa kabubut-on sa Langitnong Amahan. Kini mao ang tinamdan ni Jesus, ug siya mao ang atong hingpit nga ehemplo.

Kini wala ihatag ngadto sa daghan nga mga hinalad nga katawhan sa Ginoo aron masayud kon kanus-a nila mahuman ang pagsakripisyo sa kaugalingon. Busa, kinahanglan nga kitang tanan magpuyo sa matag adlaw nga ingon sa katapusan. Kinahanglan nga masiboton kita sa pag gamit sa matag oportunidad sa pag-alagad, ug maisogong modawat ug mgghimo sa matag responsibilidad nga ihatag sa Diyos kanato. Si Pablo misulat, “Busa, mangahadlok kita, kay tingali unya, sanglit may saad nga

gibilin sa pagpasulod sa iyang kapahulayan, may bisan kinsa kaninyo nga daw dili makakab-ut niini.” - Heb. 4:1

Nasayod si Jesus nga miabot na ang katapusan niyang mga adlaw sa iyang yutan-ong ministeryo. Siya nasayud nga ang propesiya ni Daniel nga nagtagna nga ang Mesiyas “pagaputlon” sunod sa kan-uman ug siyam nga simbolikong semana gikan sa panahon nga ang usa ka sugo gipagula nga nagtugot sa Hudiyong mga binihag sa pagbalik gikan sa Babilonia ngadto sa “pagpasig-uli ug ... pagtukod sa Jerusalem.” (Dan 9: 25,26) Siya nahibalo, dugang pa, nga kini mahitabo “taliwala” sa ika kapitoan ka semana sa tagna nga ang iyang “sakripisyo ug ... halad,” o nga halad, “mohunong.” (bers 27) Nakasabot si Jesus nga ang tunga-tunga sa ika kapitoan ka semana matunong sa panahon sa Paskuwa sa mga Judio sa tingpamulak sa tuig. Labing importante, siya nahibalo nga siya mao ang gilandongang Paskuwa nga “Cordero sa Diyos,” ug nga kini mao ang kabubut-on sa Amahan nga siya mamatay alang sa “sala sa kalibutan” sa petsa nga gitudlo alang sa pagpatay sa mga tipikal nga karnero sa Paskwa, nga mao ang ika-14 nga adlaw sa Israel sa unang relihiyong mga bulan.-Juan 1:29; Exodo. 12: 1-14

Aron sa pagklaro, atong mamatikdan nga kini nga tuig, ang kadaghanan sa mga Kristohanong kalibutan nagbantay sa usa ka espesyal nga handumanan sa kamatayon ni Jesus sa Biyernes Santo sa ika 25 sa Marso. Sa pagkatinuod, kini mao ang tukma nga adlaw nga handumon sa atong hunahuna ang kamatayon sa atong bililhon nga Manunubos kay sa bisan unsa nga adlaw sa tuig. Apan, sa kalendaro sa mga Judio ang ihap nga pag-ihap, ang ika-14 nga adlaw sa unang bulan sa tuig 2016 mao ang kawhaan ug upat ka oras nga nagsugod human sa pagsalop sa adlaw sa Huwebes, Abril 21. Kining adlaw ang tumbas sa pagpatay sa tipikal nga karnero sa paskwa sa Israel, apan ang pinakalabing importante, ang anibersaryo sa kamatayon ni Jesus ingon sa “Cordero nga gipatay gikan sa katukuran sa kalibutan.” (Pinadayag 13: 8) Busa, atong makita ang kahaom sa pagpalandong karon sa katapusan nga mga adlaw sa kinabuhi sa Magtutudlo dinhi sa yuta.

Tungod kay dayag nga si Jesus nasayud sa husto nga adlaw nga siya mamatay, kini parehong makapalamdag ug makapadasig nga moobserbar kon unsa ang gihimo niya sa iyang kaugalingon niadtong katapusan niyang pipila ka mga adlaw, ug konunsa ang iyang mga kabalaka. Ang atong pang-abling teksto nindot nga nagsumada sa iyang panglantaw: “Ako naghimaya kanimo sa ibabaw sa yuta: nahuman ko na ang buhat nga imong gitugyan kanako nga pagabuhaton.” Sa tibuok pagpangalagad

sa Ginoo ang iyang dakong tumong mao ang paghimaya sa iyang Langitnong Amahan. Siya nasayud nga ang bugtong paagi sa pagtuman niini mao ang pinaagi sa matinud-anon nga pagbuhat sa buluhaton nga gihatag kaniya sa iyang Amahan.

Ingon nga matinud-anon ngadto sa iyang Langitnong Amahan sa tibuok niyang ministeryo, sa diha nga ang katapusang pipila ka mga adlaw sa matinud-anon nga pagpangalagad sa Ginoo miabot walay nay kinahanglan pa alang kaniya ang pag-usab sa iyang angay nga pagahimoon. Aron mahimong hinpit nga matinud-anon, bisan ngadto sa kamatayon, kini mao ang gikinahanglan nga siya magpadayon sa samang dalan nga iyang gisunod, ug nga sa pagpadayon sa pagbuhat sa mga butang nga iyang ginabuhat. Dinhi niini nga atong makita ang hingpit nga ehemplo sa kinabuhi ni Jesus. Gikan sa pagsugod sa iyang ministeryo, si Jesus “milakaw sa pagbuhat ug maayo,” sa dili-mahakogong paggamit sa iyang panahon, ang iyang kusog, ug sa iyang mga talento alang sa pagpanalangin sa uban, ug niini nga paagi naghimaya sa iyang Langitnong Amahan. -Buhat 10:38

SI JESUS MISULOD SA JERUSALEM

Ang katapusang mga adlaw sa yutan-ong pagpangalagad sa Ginoo ang napuno sa mga kalihokan, sugod sa iyang madaugon nga pagsulod sa Jerusalem, ug gisangyaw nga Hari sa mga Judio. Sa tanan nga iyang gibuhat si Jesus nag-amping ug maayo nga ang iyang mga lihok nakasunod sa mga instruksiyon nga natala alang kaniya diha sa mga kasulatan sa Daang Testamento. Sa sayo pa sa iyang ministeryo, siya miingon nga ang usa ka dako nga grupo sa mga nagsimpatiya kaniya nagtinguha sa pagkuha kaniya ug pagpugos sa paghimo kaniya nga hari, apan siya wala motugot niini. (Juan 6:15) Karon, hinoon, siya nakahibalo nga ang panahon miabut na nga ang usa ka tagna sa Daang Testamento kinahanglan nga matuman. Siya nagsugo sa iyang mga tinun-an sa pagkuha sa usa ka asno, ug sa pagsunod subay sa maong propesiya, nagsakay ngadto sa mga ganghaan sa siyudad, nga madasigong gidayeg nga hari sa bagang pan sa katawhan. —Zach. 9:9; Mateo 21:1-9; Marcos 11:1-10; Lucas 19:28-38; Juan 12:12-15

Ang mga kaaway ni Jesus wala malipay sa maong kaguliyang ug giingnan si Jesus sa pagpahunong kanila. Sa pagtubag, iyang gipatinaw nga kon ang mga tawo wala magsinggit, ang mga bato sa Templo ang managsinggit. (Lucas 19: 39,40) Unsa ka dako nga pagtuo ang dinhi gipakita! Si Jesus nahibalo nga siya dili pa mahimo nga tinuod

nga hari. Kini nga pagpakita sa dungog, samtang madasigon niana nga higayon, ang dili hugot nagagikan sa kahiladman sa kadaghanan kanila. Sa pagkatinuod, dili daghan nga mga adlaw busa “ang tanang mga tawo ... miingon, ang iyang dugo kanamo, ug sa among mga anak.” (Mat. 27:25) Bisan pa niana, ang Ginoo nakasabut nga ang dayag nga kadaugan nga iyang nasinati sa iyang pagsulod sa Jerusalem mao ang usa sa mga kasinatian nga iyang maagian, ug usa sa gikinahanglan nga bahin sa mga kahikayan sa Amahan alang kaniya. Si Jesus misalig ug maayo niini, ug gisigurado nga walay usa ka detalyer sa propesiya ang dili matuman, nga kon gikinahanglan, ang mga bato mosinggit sa pagyukbo kaniya nga hari.

Adunay usa ka leksyon niini alang sa tanan nga naningkamot sa pagsunod sa panig-ingnan ni Jesus. Kon matinud-anon kita sa pagmantala sa Kamatuoran sama sa gihimo sa Ginoo, ug may kalabutan niini nga pag-alagad mapakita ang susama nga espiritu sa simpatiya ug pagkamabination ngadto sa mga tawo nga atong gialagaran, kita usahay makaangkon ug igo nga pasalamat. Kita mahimo ug temporaryong pasidunggan. Apan, dili nato angay nga tugotan nga ang maong mga kasinatian makapabali sa atong mga hunahuna ug mga kasingkasing sa dalan sa paghalad nga atong gipakigsaad uban sa tawag sa Ginoo. Kinahanglan nga maghinumdom kita nga kon karon ang uban tingali mopasidungog kanato, ugma ang Ginoo motugot nga makasinati kita sa pagpihig ug pagsupak.

Kini mao ang gihimo ni Jesus, bisan tuod nga makahimo siya sa pagpili sa dili paghimo pagsunod sa iyang Langitnong Amahan. Ang kahimayaan karon maoy pagsulay sa mga konsagrado, ug ilabi na kon kini tan-awon sa iyang kalainan sa kaulawan, kaulaw, pag-antos, ug kamatayon. Kini nga pagsulay miabut kang Jesus sa wala pa ang panahon nga siya dakpon ug patyon. Nakaangkon siya ug kahibulongan nga personalidad, ug dako nga madanihong abilidad. Busa, bisan pa niining ulahing petsa, bisan tuod ang iyang mga kaaway nga naglaraw sa pagpatay kaniya, kon siya nitipas sa iyang dalan sa pagkamaunongon ngadto sa Diyos ug miuyon sa pakiguban kanila, siya unta mahimo nga usa ka inila nga lider sa Israel. Ang kalibutanon nga dungog ang kanunay nagsulay sa kahimoot sa tawo aron makakab-ot ug labaw pa nga dungog, apan si Jesus wala magpadala niini nga tentasyon.

Human sa pagsakay ngadto sa Jerusalem sama sa estilong harianon ug pagdawat sa mga madasigon nga pagdayeg sa daghang mga tawo, si Jesus miadto sa Templo. Didto iyang gihimo sa usa ka buhat nga nagpasamot sa kasuko sa iyang mga kaaway-gipapahawa niya ang tigpang-ilis sa

mga kwarta gikan sa Templo. Iya usab gisaway ang mga responsable sa paghimo sa balay alampoonan sa Diyos ngadto sa usa ka langub sa mga tulisan. (Mat. 21: 12,13; Lucas 19: 45,46) Ug unya si Jesus nagsugod sa pagtudlo sa Templo, ug bisan pa nga ang mga lider sa relihiyon “nagtinguha sa paglaglag kaniya,” wala sila makakita ug oportunidad, “kay ang tanang mga tawo nagpatalinghug kaniya”- Lucas 19: 47,48

PAGBUHAT SA MAAYO

Samtang didto sa Templo niining higayona, ang mga buta ug mga bakul nga miduol kang Jesus ug “giayo niya sila.” (Mat. 21:14) Sulod sa sobrang tulo ka tuig, iyang gipang-ayo ang mga buta ug bakol, mao nga kini dili na bag-ong kasinatian. Apan, kini nagpakita nga bisan tuod si Jesus nasayud nga pipila na lamang ka adlaw nga siya mabuhi, siya andam sa paggamit sa iyang panahon ug kusog sa pagtabang pa sa uban. Iyang gikalipay ang paghatag kanila sa mga panalangin nga, bisan tuod temporaryo lamang karon, ang iyang kamatayon ang maghimo niini nga permanente alang sa tanang katawhan sa diha nga siya mamahimo ng tinood nga hari sa tibook nga yuta. Wala si Jesus mobati nga aduna siyay katungod sa paggahin bisan sa pipila na lamang ka adlaw sa iyang kinabuhi sa iyang kaugalingon nga mga interes. Siya mao sa gihapon nagbuhat sa buluhaton sa iyang Amahan ug sa ingon sa paghimaya kaniya.

Ang pag-alagad ni Jesus walay ni panahon nga kini usa lamang ka obligasyon. Tinood Siya nga nahigugma sa mga tawo, ug walay kakapoy nga nagtabang kanila hangtod sa katapusan. Ang Iyang interes ug kasibot matinud-anon, ug dili unta angay bisan pa nga iyang gilauman nga makabig ang tanan nga Israel, o tibuok kalibutan niadtong panahona. Kini makita diha sa kamatuoran nga sa sayo pa niana nga adlaw, samtang siya nagsakay padulong sa Jerusalem, siya mitan-aw sa ibabaw sa siyudad ug mihilak, nga nag-ingon, “Kon unta bisan karon nahibalo pa lamang ikaw sa mga butang nga maoy pasikaranan sa kalinaw! Apan natago kini karon gikan sa imong mga mata.” - Lucas 19: 41,42

Samtang ang halandomong adlaw nagakahiduol na, si Jesus nahibalo nga ang iyang mga kaaway anaa sa Jerusalem ug nangita sa oportunidad sa pagdakop kaniya. Wala siya mahadlok niini, apan ang mga eksaktong adlaw sa plano sa iyang Amahan nga Siya mamatay wala pa moabut, mao nga wala Siya nagpabilin sa siyudad sa tibuok gabii. Hinunoa, siya ug ang iyang napulo ug duha ka mga tinun-an miadto sa Betania ug didto nagpalabay sa kagabhion. (Marcos 11:11) Walay bisan kinsa sa

mga asoy sa Ebanghelyo ang nagpahibalo kanato kung diin sa Betania si Jesus ug ang iyang mga tinun-an nagpabilin niana nga kagabhion, apan tingali kini sila didto sa balay ni Maria, Marta, ug Lazaro. Dayag nga sila gilingaw niining mga espesyal nga mga higala sa gabii sa wala pa, nga giingon nga unom ka adlaw sa wala pa ang paskwa. (Juan 12: 1,2) Atong mahinumduman nga kini mao ang okasyon nga si Maria midihog sa mga tiil ni Jesus uban sa mahalon nga pahumot, ug gipahiran niya kini sa iyang buhok.-vs. 3

PAGBALIK SA TEMPLO

Sa sunod nga buntag, mibalik si Jesus ug ang napulog-duha ngadto sa Templo sa Jerusalem. Samtang nagpadulong didto, nakita ni Jesus ang usa ka kahoy nga higuera nga may mga dahon, apan walay bunga. Siya misulti sa kahoy, sa pag-ingon, “Sukad karon dili ka na gayud makapamungag usab,” Ug ang “kahoyng higira nalaya dihadiha.” (Mat 21: 18,19.) Si Jesus misulti sa kahoy nga higuera dili tungod kay siya nasuko niini, apan tungod kay siya nasayud nga sa Kasulatan kini mao ang simbolo sa nasod sa Israel. (Jer 24: 1-7.) Ang kahoy nga higuera nga iyang naagian “sa dalan,” nga walay bunga kini, nagrepresentar sa kahintang sa Israel sa panahon sa wala nila pagtubo ug pag-uswag ug pagsalikway kaniya, nga sa dili madugay moresulta sa pagsalikway kanila isip usa ka nasud. Atong mahinumduman nga sa ulahi, si Jesus nihatag sa usa sa mga timailhan sa iyang Ikaduhang Presensya, ang pagpamuwak sa usa ka kahoy nga higuera-nga naghulagway sa pagbalik sa pabor ngadto sa Israel, ug sa katapusan ang ilang pagdawat kaniya isip nga ilang Mesiyas.-Mat. 24:32

Pag-abot didto sa Templo, si Jesus misugod pag-usab ug pagtudlo. Wala madugay, “ang mga punoan sa mga sacerdote ug mga anciano sa katawhan ang miduol kaniya” ug nangutana kon kang kinsang pagbulotan nga siya nagbuhat “niini nga mga butang,” nga dayag nga nagtumong sa iyang pagtudlo ug sa pagpapahawa sa mga tigpangilis sa kwarta sa miaging adlaw. (kapitulo 21:23) Gikan dinhi hangtud sa katapusan sa kapitulo 22, ang Ginoo naghatag ug usa ka tataw nga han-ay sa panudlo, nga gitumong kasagaran ngadto sa mga relihiyosong magmamando sa mga Judio nga nangabut aron sa pagpangutana kaniya.

Atong hinumduman pag-usab nga si Jesus nasayud nga siya adunay pipila na lamang ka adlaw nga mabuhi, apan atong nakita nga Siya padayon sa iyang kahayag, sa pagsangyaw ngadto sa mga tawo nga adunay gamay nga paglaum sa usa ka tinuod nga panalangin niadto nga

panahon. Apan, ang Iyang Amahan naghatag kaniya sa usa ka misyon, ug siya determinado nga mahimong matinud-anon niini. Sa pagtubag niya sa mga lider sa relihiyon nga misalikway ug naglaraw sa pagpatay kaniya, gigamit ni Jesus ang higayon sa pagtudlo kanila kon diin sila nagbarug nga nagsupak sa plano sa Dios.

Dinhi niini nga pakigpulong gisulti ni Jesus ang sambingay sa duha ka anak nga lalaki. Ang usa niini ang midumili sa pagtrabaho sa ubasan sa iyang amahan, apan sa ulahi naghinulsol ug miadto sa pagtrabaho. Ang usa nga miuyon sa pagtrabaho, apan napakyas sa pagtuman niini. Ang mga sacerdote ug mga anciano miuyon nga ang anak nga sa una wala mosugot apan sa ulahi naghinulsol mao ang nakapahimuot sa iyang amahan. Ug si Jesus migamit niini nga sambingay, sa pagsulti kanila nga ang mga maniningil sa buhis ug ang mga mahigalon-ang girepresentahan sa anak nga naghinulsol-ang makadto sa gingharian sa Diyos kay sa kanila. Ang ilang posisyon, siya mipasabot, mao ang anak nga miuyon sa pag-alagad, unya napakyas sa pagbuhat sa ingon. Kadto lamang mga tawo nga nagbuhat sa kabubut-on sa Langitnong Amahan-dili lamang usa ka propesyon-ang makasulod sa gingharian.-Mateo 21: 28-32

Gisunod dayon ni Jesus ang sambingay sa pangulo sa panimalay, kinsa “nagtanom sa usa ka parrasan.” (ber. 33-41) Diha sa Daang Testamento, kita gisultihan nga ang “kaparrasan ni Jehova sa mga panon mao man ang balay sa Israel.” (Isa. 5: 7) Diha sa sambingay, si Jesus miingon nga ang tagbalay duol sa ubasan, nagkalot sa usa ka pug-anan, ug gipatindogan sa usa ka torre alang sa iyang panalipod. Ang tagbalay dayon gisalig ang pag-atiman sa iyang mga mag-uuma, samtang siya miadto ngadto sa usa ka halayo nga lugar. Sa ulahi, ang tagbalay nagpadala sa iyang mga alagad aron sa pag-ani sa mga bunga gikan sa parrasan, apan ang mga mag-uuma, ilang “gibunalan ang usa, ug ilang gipatay ang usa, ug ang usa gibato.” Unya siya mipadala ug dugang pang mga sulugoon, apan “ilang gibuhay ngadto kanila ang ilang gihimo sa nauna.” Sa katapusan, gipadala sa tagbalay ang iyang anak nga lalake, apan sa gihapon siya usab gipatay sa mga mag-uuma, nga naglaom nga sila ang makapanunod sa parrasan. si Jesus mipasabut nga sa diha nga ang tagbalay moadto sa parasan siya “hingpit nga maglaglag” sa mga mag-uuma nga dili matinud-anon ngadto kaniya.

Human gisulti ang duha ka mga sambingay, si Jesus nangutana sa mga punuang sacerdote ug sa mga anciano kon sila nakabasa sa Kasulatan mahitungod sa “bato nga gisalikway sa mga magtutukod” nga mamahimong “ulo sa pamag-ang.” Siya mipasabut nga ang mga tawo

nga “mahulog sa ibabaw niining bato mabali,” ug kadtong mga tawo nga “mahulogan niini nga bato ang pagatibulaagon sama sa abug” (Mat 21: 42-44; Sal 118:.. 22,23) Ang leksyon niini nga ilustrasyon mao nga ang gingharian sa Diyos pagakuhaon gikan niini nga relihiyosong mga magmamando nga, hangtud karon, giila niya, ug ihatag ngadto sa “usa ka nasud nga makapamunga sa mga bunga niini.” Kini mao ang “harianong pagkasaserdote” ug “balaan nga nasod” nga gihulagway ni Pedro sa ulahi.-1 Pedro 2: 9,10

Kini dili usa ka personal nga pagsaway sa relihiyosong mga magmamando sa mga Judio, kay si Jesus walay kasakit sa iyang kasingkasing ngadto kanila. Kini mao mao lamang ang usa ka yanong pamahayag sa kamatuoran, ug pagsulti kanila sa ilang sayop nga dalan ug ang mamahimong resulta niini. Sa diha nga sila “nakadungog sa iyang mga sambingay, ilang nasabtan nga kini nagpasabot kanila.” Apan, ang ilang mga kasingkasing wala nahumok. Hinoon, ila unta dayong dakpon ang Magtutudlo, apan ilang nakita nga ang panon sa katawhan mitoo kaniya, mao nga sila nagpugong, ug naghulat na lamang sa mas paborableng higayon.-Mat. 21: 45,46

Si Jesus wala mahadlok sa iyang mga kaaway niadtong higayona. Ang iyang kinabuhi anaa diha sa mga kamot sa iyang Amahan, busa siya nagpadayon uban sa laing sambingay. Ang usa ka hari naghimo ug usa ka kombira sa kasal alang sa iyang anak, apan ang mga dinapit nga mga bisita wala motambong. Unya iyang gipadala ang mga alagad “ngadto sa mga dalan” sa pagpangita ug lain nga maoy mopuno sa mga bakante. (Kap. 22: 1-10) Busa, ang mga relihiyosong lider napahinumduman pag-usab nga tungod sa ilang pagkadili-matinumanon, lain ang mopuli sa ilang dapit sa “panihapon sa kaminyoon” sa Hari sa mga hari.-Pin. 19: 7-9

Wala mangahas sa paghilabot kang Jesus tungod kay ang kadaghanan sa iyang mga mamiminaw mga mahigalaon, ang iyang mga kaaway nagtinguha sa pagbitik kaniya pinaagi sa “mga pangutana.” Aron pinaagi niana, ilang gitinguha nga mapadayag ilang kaugalingon nga may mas labaw nga kaalam, ug mapakita nga si Jesus dili usa ka maayo nga magtutudlo. Niini, sa walay duhaduha sila naglaom, nga mo batok ang mga tawo kaniya, ug maghatag kanila sa ilang dugay nga gipaabot nga higayon sa pagdakop kaniya. Apan niini usab sila napakyas, hangtod nga sila “mibiya kaniya, ug nanglakaw sa ilang padulngan.” - Mat. 22: 15-22

Sa ulahi nianang sama nga adlaw, ang mga Saduseo miduol kang Jesus uban sa usa ka pangutana base sa ilang pagtuo sa pagkabanhaw sa mga patay. Ilang gipahayag ngadto sa Ginoo kon unsa ang ilang gihunahuna nga lig-ong mga argumento sa pagpamatuod nga walay pagkabanhaw, tungod kay kini moresulta sa kagubot taliwala sa mga tawo. Ang pangutana mao ang bahin sa usa ka babaye nga may pito ka mga bana niini nga kinabuhi. “Sa pagkabanhaw, kang kinsa siya nga asawa?” Sa gihapon, ang kaalam sa kalibutan napakyas, kay sa diha nga ang katawohan nakadungog sa tubag sa Magtutudlo, “nahitingala sila sa iyang pagtolon-an” - Bersikulo 23-33

USA KA KINATIBUK-ANG SAKSI

Sa Mateo, kapitulo 23, upat ka adlaw sa wala pa ang iyang kamatayon, natala ang usa ka mensahe nga gihatag ni Jesus ngadto sa “mga panon sa katawohan, ug sa iyang mga tinun-an.” Ang mga relihiyosong lider naglingkod pa gihapon “diha sa lingkoranan ni Moises” isip mga representante sa Diyos para sa mga nasud. Busa gitambagan ni Jesus ang iyang mga tigpaminaw sa pagtuman niini nga mga magmamando-nga mao ang “pagtuman” sa ilang mga pagtulun-an sa pagkamatarung, apan dili mosunod sa ilang “mga buhat” sa pagkadili-matarong.-bersikulo 1-3

Gihimo ni Jesus nga yano kaayo kini nga kapitulo nga “alaot” -usa ka pamahayag sa kasubo-nga sa katapusan moabut ibabaw niini nga mga “magtotultol nga buta.” (bersikulo 13-35) Sila pagasilotan, ingon man sa tibuok nasud, ug kini dili na halayo nga moabot. Siya miingon nga kini nga kaalaotan “moabut niini nga kaliwatan.” (bers 36) Unya gihatag ni Jesus ang hinungdanong, makalilisang nga kasugoan ngadto sa Israel, “Ania karon, ang inyong balay gibiyaan ninyo nga mamingaw. ... Kamo dili makakita kanako sukad karon, hangtud nga magaingon kamo: Bulahan siya nga nagaanhi sa ngalan sa Ginoo.”- Bersikulo 37-39

PROPESIYA SA IYANG IKADUHANG PRESENSYA

Si Jesus hapit na mobiya sa dili matinoohon nga nasud sa Israel, dili hangtud sa hangtod, kon dili hangtud sa panahon nga sila andam na sa pagdawat kaniya isip Mesiya, nga gipadala sa Diyos. Ang mga lider naglaraw sa pagpatay kaniya, apan si Jesus nakamatikod niini nga ang panahon sa iyang Amahan alang kaniya sa “paghuman sa iyang mga buluhaton” nga gitudlo kaniya hapit na moabot ang katapusan. Samtang iyang gitudlo ang mga sala sa mga lider sa relihiyon sa Israel, siya nalipay nga bisan tuod sila ang mopatay kaniya, moabot na ang panahon nga siya mopanalangin kanila.

Uban niini nga pasalig sa mga panalangin nga moabut, mibiya si Jesus ug ang iyang mga tinun-an sa Templo. Ang Iyang buhat sa pagsangyaw sa Israel nahuman na. Karon gusto na niya nga makahigayon aron sa pagdasig sa iyang kaugalingon. Iyang gisultihan ang iyang mga tinun-an nga ang Templo pagalaglagon--- “Walay igabilin nga usa ka bato ibabaw sa lain.” Sa pagpamahulay didto sa bukid sa mga Olivo, ang mga tinun-an miduol kaniya “sa pribado” ug nangutana, “Kanus-a man kini nga mga butang? ug unsa man ang ilhanan sa imong pag-anhi [sa Grego: parousia, nga nagkahulogang atubangan], ug sa katapusan sa kalibutan [Grego: aion, nga nagkahulogang edad]?”- Mat. 24: 1-3

Ilang nadungog nga si Jesus nagsulti sa mga tawo nga sila dili na makakita kaniya hangtud nga siya mobalik pag-usab. Siya miingon kanila nga ang Templo pagalaglagon, mao nga sila nagtinguha nga masayud ug dugang mahitungod niini nga mga panghitabo. Kanus-a man mahitabo kining mga butanga, ug sa unsang paagi kami makahibalo kon ikaw mobalik? Dinhi niini nga tubag sa mga pangutana nga ang dakong propesiya sa atong Ginoo mahitungod sa mosunod nga panahon ug sa iyang pagbalik haduol sa katapusan nga iyang gihatag. Kaniadto gamay lamang niini nga hilisgutan ang iyang gihatag tungod kay kini dili pa panahon. Kay wala pa sila nakabaton sa Espiritu Santo, ang mga tinun-an may kalisud pa sa pagsabot sa daghan nga mga gisulti ni Jesus kanila. Kon sila, sa wala pa kini, nakahibalo sa kamatuoran nga ang iyang gingharian dili pa dayon matukod, ug nga aduna pay laing panahon diin siya mobiya kanila, sila maglibog ug maluya.

Karon, bisan pa niana, ang mga kamatuoran nga kaniadto tingali nakapasakit kanila ang gikinahanglan alang sa ilang pag-lig-on. Sila nakahibalo gikan sa kaugalingong mga ngabil sa Ginoo nga ang Templo pagalaglagon, ug nga siya mobiya, ug mobalik pag-usab. Kini nakapasuko sa ilang mga kalkulasyon kon kanus-a siya makalingkod sa trono isip nga hari ug sila usab maghari uban kaniya. Gisugilon niya kini kanila nga ang iyang pasidungog ingon nga hari dili aprobahan sa mga Romano, ni pagayonon sa mga relihiyosong magmamando sa Israel. Kon ang pagtuo sa mga tinun-an nga si Jesus mao ang Mesiyas magpadayon, kinahanglan sila mahibalo ug dugang bahin sa iyang pagbiya ug sa pagbalik pag-usab.

Kay wala pa gihapon gipanganak sa Espiritu Santo, bisan pa niana, kadudahan kon nasabtan ba sa mga tinun-an ang tinuod nga kahulogan sagisulti ni Jesus kanila isip tubag sa ilang mga pangutana. Sa grasya sa Diyos, bisan pa niana, kini nga kahimtang naghatag sa Ginoo sa usa ka maayo nga kahigayonan sa pagpahibalo sa usa ka impresibo nga han-ay

sa mga panghitabo nga maoy mag-alagad nga timailhan sa iyang mga katawhan sa tukma nga panahon nga moabut kanila aron makakita ug makasabut niining mga butanga. (Mat. 24: 4-51) Ang iyang tagna, labut pa, maoy nagsilbi nga giya sa mga tawo sa “pagbantay” sa usa ka tukma nga paghiuon sa iyang mga pulong diha sa Daang Testamento. Pinaagi niini, ug sa ulahi pinaagi sa mga sinulat sa mga apostoles, ang “espiritu sa tagna” ang mogiya sa mga hinalad nga mga katawhan sa Ginoo sa tibuok gabii hangtod sa “adlaw sa kaadlawon, ug sa adlaw nga bituon” nga mopatigbabaw sa ilang mga kasingkasing.-Pinadayag 19:10; II Ped. 1:19

Ang paglaraw niini nga mga kamatuoran sa kapanahonan mao ang usa ka bahin sa mga buluhaton nga gihatag sa Langitnong Amahan ngadto sa Ginoo, ug samtang nagakaduol na ang iyang kamatayon, siya mas nabalaka sa paghuman niini nga buluhaton kay sa pag-antus diin siya nasayud nga may kalambigitan sa pagtapos sa iyang halad . Makahatag unta si Jesus sa Iyang mga tinun-an sa mas mubo nga tubag sa ilang mga pangutana, apan siya mihatag pa ug labaw nga tubag. Iyang gilatid ang buhat sa Mesianikong Panahon, ang bahin sa iyang Ikaduhang Presensya nga mosunod sa malisod nga mga panghitabo sa kalibutan nga maoy pipila sa mga unang mga ilhanan sa iyang dili makita nga pagbalik.

Kon nahibalo kita nga aduna na lamang pipila ka adlaw nga kita mabuhi, tingali kita mabalaka sa atong mga kaugalingon nga gamay lamang atong mahunhuna para sa pagtabang sa uban pinaagi sa pagpahibalo kanila sa mga mahitabo sa umaabot. Apan, si Jesus dili wala lang niwali sa kahibulongan nga wali sa matagnaong panglantaw, apan gipakita ang kalibutan ni Satanas nga pagalaglagon isip resulta sa iyang Ikaduhang Presensya, Iyang gipadayag nga kini pagasundan sa usa ka bag-ong han-ay sa kalibotan. Diha sa samingay sa mga karnero ug sa mga kanding, Iyang gihulagway ang usa ka panahon nga “ang tanang mga nasud” ang mahatagan sa oportunidad sa pagbalik ngadto sa Diyos ug “makapanunod sa gingharian nga giandam” alang kanila “gikan sa katukuran sa kalibutan.”- Mateo 25: 31-34

KATAPUSANG MENSAHE NGADTO SA MGA TINUN-AN

Si Jesus nakig-uban sa iyang mga piniling tinun-an sa katapusan nga gabii sa wala pa ang iyang kamatayon. Ang usa ka bahin sa maong panahon gigugol didto sa “lawak sa itaas.” Atong itumong ang atong mga magbabasa sa mga duha ka-bahin nga artikulo, “Ang Kasinatian sa Lawak sa Itaas” nga makita diha sa isyu sa Ang Banagbanag [The

Dawn] nga makita sa kasamtangan ug sa miaging bulan, alang sa usa ka detalyado nga konsiderasyon sa mga importante nga mga hitabo.

Human mobiya sa lawak sa itaas, sa pagpanglakaw nila paingon sa Getsemani, si Jesus naghatag sa iyang katapusan nga mensahe ngadto sa mga tinun-an-nga natala sa Juan, kapitulo 14-16-sa pagkahibalo nga pipila na lamang ka oras nga siya kuhaon gikan kanila. Pagka bililhon sa mga butang nga iyang giingon! “Ayaw magkaguol ang inyong kasingkasing.” “Moadto ako aron sa pag-andam ug dapit alang kaninyo ...; nga kon diin ako, didto usab kamo” “Ako mao ang dalan, ang kamatuoran, ug ang kinabuhi.” “Siya nga mosalig kanako, sa mga buhat nga akong pagabuhaton niya usab ug ang labaw pa niini ang iyang pagabuhaton; tungod kay ako moadto sa akong Amahan.” “Bisan unsa ang inyong pangayoon sa akong ngalan, pagabuhaton ko.” “Kon nahigugma kamo kanako, magabantay kamo sa akong mga sugo.” “Ang Amahan ... magahatag kaninyo ug lain nga Maglilipay, ... bisan ang Espiritu sa kamatuoran.” “Siya nga nahigugma kanako higugmaon sa akong Amahan, ug ako mahigugma kaniya ug magapadayag sa akong kaugalingon ngadto kaniya.” “Ang kalinaw ibilin ko uban kaninyo, ang akong kalinaw ihatag ko kaninyo.”- kapitulo 14

“Ako mao ang punoan sa parras, kamo mao ang mga sanga. ... Dinhi niini ginahimaya ang akong Amahan, aron managpamunga kamo ug daghan.” “Kining mga butanga gisulti ko kaninyo, ... nga ang inyong kalipay mamahingpit.” “Kon ang kalibutan nagadumot kaninyo, kamo nasayud nga kini nagdumot na kanako sa wala pa kini magdumot kaninyo.” “Kining mga butanga gisulti ko kaninyo, nga kamo dili kinahanglan nga kahigayonan sa pagkapangdol.” “Ang Espiritu sa kamatuoran ... magatultol kaninyo ngadto sa tibuok nga kamatuoran.” “Ang imong kasingkasing magakalipay, ug ang inyong kalipay walay tawo nga makakuha gikan kaninyo.” “Ang Amahan gayud nahigugma kaninyo.” “Kining mga butanga gisulti ko kaninyo, aron nga dinhi kanako makabaton kamog kalinaw. Sa kalibutan kamo may kagul-anan: apan sumalig kamo; Gidaug ko na ang kalibutan.”- Kapitulo 15,16

ANG BUKUHATON NAHUMAN NA

Ang ebanghelyo ni Juan unya nagtala sa maanindot nga pag-ampo nga gisulti ni Jesus samtang sila nagkaduol sa Getsemani. (Kap. 17) Ang buhat nga gihatag sa Amahan kaniya sa pagbuhat natapos na, ug pinaagi niining tanan siya naghimaya sa iyang Amahan. Pagkahaom nga sa pagtapos sa iyang buhat siya nihatag ug panalangin sa iyang Amahan

niadtong mga tawo nga buot magrepresentar kaniya human siya mobiya. Si Jesus nabalaka sa iyang mga tinun-an, mao nga siya nag-ampo nga sila “mahimong usa” sama nga siya ug ang Amahan “usa” -sa katuyoan ug tinguha. Siya nag-ampo nga ang Diyos unta “magbalaan kanila” pinaagi sa Kamatuoran, ug nga sila unta makaamgo nga sila gihigugma sa Amahan ingon nga siya nahigugma kanila.-bersikulo 22,17

Sa iyang pag-ampo, si Jesus usab wala malimot sa kalibutan. Iyang gipaabot ang iyang hangyo ngadto sa katapusan nga katuyoan sa pagtubos—“aron ang kalibutan motuo nga ikaw mao ang nagpadala kanako.” (bers 21) Kini human si Jesus nakapamulong sa mga pulong sa kahupayan ngadto sa napulo ug usa, ug sa pag-ampo ngadto sa iyang Amahan, nga “siya miadto uban sa iyang mga tinun-an tabok sa sapa sa Cedron” ug misulod Getsemani, diin siya gibudhian ni Judas, ug gidakop-kapitulo 18: 1-12

Para kang Jesus, ang “gabii ..., sa diha nga walay tawo nga makahimo sa pagtrabaho,” nagsugod. (Juan 9: 4) Siya karon maghambin sa mental ug pisikal nga pag-antos nga ang iyang mga kaaway magdala kaniya. Hingpit siya nga matagbaw sa paglahutay sa bisan unsa nga maghimaya sa iyang Amahan- “Dili ang akong kabubut-on, kondili ang imo.” (Lucas 22:42) Ang iyang buhat nahuman, apan sa gihapon wala niya gitago ang kahayag sa kamatuoran. Sa dihang gipangutana ni Pilato kon siya usa ka hari, si Jesus mitubag, “Sa niini nga katapusan ako natawo, ug alang niini mianhi ako sa kalibutan,” sa pagpatin-aw, bisan pa niana, nga ang iyang gingharian “dili sa kalibutan.” - Juan 18 : 36,37

Samtang si Jesus nagbitay sa krus sa masakit nga kasakit, ang usa sa mga kawatan mihangyo kaniya nga hinumduman siya sa iyang gingharian. Si Jesus mihatag pa sa laing saksi, diha sa pag-ingon sa kawatan, bisan niadtong mangitngit nga adlaw sa pakaulaw, ug sa kamatayon, “Ikaw uban kanako sa paraiso.” (Lucas 23:39-43) Nahibalo siya nga bisan tuod nga siya gilansang sa krus sa iyang mga kaaway , siya mabanhaw gikan sa mga patay ug ibayaw nga mahimong Hari sa tibook nga yuta. Ang resulta sa iyang paghari mao ang pagpasig-uli sa paraiso, ug ang kawatan, ingon man ang tanan nga mga katawhan maanaa didto. Sila hatagan g sa usa ka oportunidad sa pagtuo kaniya, sa pagtuman sa mga balaod sa iyang gingharian, ug mabuhi sa walay kataposan. Kay nahibalo niining tanan, si Jesus nalipay sa paggamit sa iyang nagkaluya nga kusog sa pagsulti niini, sa pagsulti sa bug-os nga panag-uyon uban sa mga pulong ni Pedro nga gisulti sa pipila lang ka semana mahitungod “sa mga panahon sa pagpahiuli sa tanang mga butang, nga gisulti sa Diyos pinaagi

sa mga baba sa tanan nga mga balaang profeta sukad pa sa sinugdan sa kalibutan.”- Buhat 3: 20,21

Sa iyang kataposang mga gutlo, si Jesus misinggit, “Diyos ko, Diyos ko, nganong gitalikdan mo ako?” (Mateo 27:46) Sa pagkatinuod, kini usa ka kinutlo gikan sa Salmo 22. Tingali pinaagi sa pagpamalandong sa pag-ampo nga natala sa nahibilin niini nga salmo, diin gihisgotan ang uban nga mga hitabo nga nakita ni Jesus sa iyang atubangan, nga niadtong panahona nawad-an siya sa paglaum. Hingpit nga may pagsalig sa iyang katapusan, himalatyon gininhawa, siya miingon, “Natapus na” – hingpit nga natapos- “Amahan, sa imong mga kamot itugyan ko ang akong espiritu,” ang akong kinabuhi.-Juan 19:30; Lucas 23:46

Si Jesus mao ang atong dako nga sumbanan. Samtang walay usa kanato karon ang makahimo pagsayod kon kanu-a moabot ang atong katapusang mga adlaw, gitooan sa kadaghanan nga mga nalamdagan nga mga Kristohanon nga ang panahon haduolna--tingali mas doul na kay sa atong gihunahuna. Giunsa nato paggamit ang atong panahon? Naghunahuna ba kita sa atong kaugalingon, ug sa unsa nga paagi kita makasiguro sa atong mga kaugalingon diha sa gingharian? Kuntento ba kita, hinoon, isalig ngadto sa mga kamot sa atong Langitnong Amahan samtang kita, sama kang Jesus, doble nga naningkamot sa pagbuhat sa mga buluhaton kaniya nga nagtawag kanato?

Sa paghinumdom kon sa unsang paagi gihatag ni Jesus ang iyang kaligon sa pag-alagad sa iyang mga tinun-an tungod kay siya nahigugma kanila, kita ba nahigigma sa atong mga kaigsoonan sama nga siya nahigugma kanato? Ato ba nga gitahan ang atong mga kinabuhi alang kanila, sama sa iyang gihimo alang kanato? Kini mao ang makapahinuklog nga mga pangutana nga angayan pamalandongan ug ampoan ug maayo sa tanang konsagradong magtotoo niini nga panahon, nga sa dili madugay kita maghandom sa kamatayon sa Kordero sa Dios. Mosunod kita kaniya, ug mamatay uban kaniya-diha sa pagtoo sa iyang saad nga kon kita matinud-anon ngadto sa kamatayon kita makadawat gikan kaniya sa “purongpurong sa kinabuhi.” - Pinadayag 2:10 ■

Pag-ayo sa Usa ka Alagad

Yabeng Bersikulo:
“Ug sa pagkadungog
ni Jesus niini, siya
nahibulong kaniya,
ug miliso ug miingon
sa panon sa katawhan
nga mikuyog kaniya,
“Sultihan ko kamo,
nga bisan sa Israel
wala pa akoy nakitang
pagsalig nga sama
niini.”

—Lucas 7:9

Piniling Kasulatan:

Lucas 7:1-10

SA ATONG LEKSYON KARON, ang bulahan nga kalidad sa pagtuo mao ang gipakita. Usa ka Romanong senturyon, usa ka langyaw sa mga Judio, ang nakat-on paghigugma kanila ug sa ilang dakung Diyos. Ang usa ka gasa nga iyang gihatag ang nagtimaan sa iyang maayong kabubut-on pinaago sa usa ka sinagoga nga iyang gitukod alang sa mga Judio sa Capernaum. Ang iyang sinseridad gipahayag usab pinaagi sa pagtabang sa usa ka Judio sa panahon nga kini nangihanglan ug dakong tabang. Ang iyang gihigugma nga alagad ang nagmasakiton ngadto sa kamatayon. Usa ka tawo nga adunahan, ang senturyon makapili unta sa labing maayo nga mananambal nga iyang mabayaran. Apan siya maalamon nga mipili sa pagpangayo sa tabang Dakong Mananambal-si Jesus.

Ang pagkamapainubasanon ug hugot nga pagtoo sa maong senturyon ang maanindot nga gihulagway niini nga bahin sa Kasulatan. Mahimong sabton nga kini nga tawo, nga gitahod ug naghupot ug dakong awtoridad, magdahom nga si Jesus moduol kaniya. Apan hinoon, nagpadala siya ug mga sulogoon sa pag-ingon, “Ginoo, ayaw budlaya imong kaugalingon, kay dili ako takus nga ikaw mopasilong sa akong atop” (Lucas 7: 6) Kini nga mga pulong nagpadayag sa usa ka dakong kaaghop sa espiritu.

Kini nga senturyon nakasabut pag-ayo sa paggamit sa awtoridad ug pagkamasulundon niini. Sa iyang propesyon siya gasunod sa sugo ingon man sa paghatag niini. Ang iyang mga sugo ngadto sa mga anaa ilalum kaniya sa walay duhaduha ang gisunod dayon. Pinaagi sa pagtoo, nasayud ang senturyon nga si Jesus usab ang usa “nga ubos sa pagbuot” -nga

bisan unsay iyan gisugo nga buhaton-ug kon si Jesus mosulti lamang “ingon sa usa ka pulong,” ang iyang alagad mamaayo.-ber. 7,8

Atong nakat-onan gikan sa asoy ni Mateo nga ang senturyon mismo ang personal nga miadto kang Jesus. (Mat. 8: 5-13) Sa pagpalandong niadtong maong panagkita, atong makita ang duha nga naguban ug tindogg ang Manluluwas sa katawhan ug ang halangdon nga sundalo, nga nagpakita sa katahum sa hugot nga pagtuo, pagkamasulundon, ug diosnon nga pagbulot-an. Kusganon kaayo ang mga pulong sa senturyon nga nag-ingon: “Isulti mo lamang ang pulong, ug ang akong binatonan mamaayo. Ako usab usa ka tawo nga adunay awtoridad, nga may mga kasundalohan: ug sa moingon, ‘lakaw,’ molakaw siya, ug ngadto sa lain, ‘Umari ka!’ ug siya moanhi, ug sa akong ulipon, ‘Buhata kini, `siya mobuhat niini.’” (ber. 8,9, New American Standard Bible) Kini mao ang usa ka matahum nga leksyon alang kanato nga karon nagtuo. Pinaagi sa pagtuo atong naila ang awtoridad ni Jesus sa atong kinabuhi, ug kita angay nga mapainubsanon diha sa pagsunod kaniya.

Sama sa gipahayag sa atong Yabeng Bersikulo, si Jesus wala pa nakahimamat ug usa nga sama niini nga tawo sa tibook Israel nga adunay hugot nga pagtuo.. Si Jesus natingala sa kaputli, kayano, ug kalig-on sa iyang pagtuo. Matood, ang hugot nga pagtuo diha kang Kristo sa iyang awtoridad, ug adlaw-adlaw nga pagkamasulundon ngadto sa diosnon nga mga baruganan mao ang usa ka paagi sa grasya kanato. Pinaagi niini kita naghatag sa tinuod nga dungog ngadto sa atong Ginoo ug motubo diha sa mga bunga sa Espiritu. (Gal 5: 22,23) Busa, ang pagtuo ug pagkamasulundon magdala kanato sa dakung espirtihonanong bahandi diha sa pagpadayag sa mahimayaong dagway ni Kristo sulod kanato. Si Apostol Pablo misulti niini nga ingon sa pagtukod sa pundasyon ni Kristo. Kita nagtukod sa “bulawan, salapi, mga bato nga hamili,” simbolo sa pulong ug sa Espiritu sa Diyos.-I Cor. 3: 11,12

Kon ang atong Ginoo migamit sa iyang gahum sa pag-ayo sa alagad sa usa ka tawo nga wala niya mailhi, unsa pa kaha ka labaw sa iyang gahum iyang gamiton sa pag-ayo sa mga kasingkasing ug sa paghatag niadtong mga nailhan niya. Wala kita mangita sa pisikal nga pagpang-ayo, apan ang pag-ayo sa atong mga espiritu. Sa pagbuhat sa ingon, unta ang atong mga kasingkasing mosalig kaniya sa tanan nga mga butang, sumala sa giingon sa senturyon, “isulti mo lamang ang pulong,” ug kini mamahimo. ■

Pagpasaylo sa Makasasala

Yabeng Bersikulo:: ANG SAMBINGAY nga anaa atong leksyon
“*Busa, sultihan ko ikaw, nga ang iyang daghanan nga mga sala gipasaylo kay daku man ang iyang paghigugma; apan siya nga gipasayloan ug diyutay lamang, diyutay rag paghigugma.*”
—*Lucas 7:47*
Piniling Kasulatan: *Lucas 7:36-50*
karon angau nga modahunog pag-ayo diha sa mga kasingkasing sa mga matinud-anong Kristohanon diha sa pagka-amgo kon sa unsa kadaghan sila gipasaylo. Sa maong asoy, atong makita nga si Jesus gidapit sa balay ni Simon, usa ka Pariseo, alang sa panihapon. (Lucas 7:36) si Simon tingali naghunahuna nga siya naghatag ug dakong dungog ngadto kang Jesus diha sa pagdapit kaniya sa iyang balay. Kini ang gisugyot diha sa kamatuoran nga, isip tig-abiabi, wala siya maghalad sa naandang mga kortesiya sama sa paghugas sa tiil ni Jesus, sa paggakos sa pag-abiabi, o paghatag uh lana nga igdidihog. Ang pagbaton sa usa ka hataas nga posisyon sa kinabuhi, sama sa pagka Fariseo tingali ang naghatag kaniya ug pasangil nga dili mohimo niini nga mga kostumbre, diha sa paghunahuna nga siya anaa sa ibabaw sa paghimo sa maong mga bukuhaton.

Usa ka wala dapita nga bisita, usa ka babaye nga giisip sa nga sinalikway sa katilingban ug sa mga relihiyoso, ang nipahimulos sa kahigayonan nga wala panumbalinga ni Simon. Bisan gitan-aw siya uban sa pagtamay ug sa mahukmanon nga mga pulong, ang iyang buhat sa gugma ug pasalamat ang gihandom sa mga katuigan. Siya gitumong sa walay ngalan, sa pagtahod sa iyang pagkatinago-apan gitumong lamang nga “usa ka makasasala.” - bers 37-39

Kini nga babaye ang masulob-on kaayo sa iyang mga nahimong sala. Siya nakaamgo nga, pinaagi ni Jesus, siya makakaplag sa bulahang kahupayan sa nagantos niyang kalag. Nakahibalo nga siya makahatag ug kaayohan sa nagantos niya nga kasingkasing, siya misulod sa maong

pista nga wala dapita. Samtang siya miduol ni Jesus, ang tanan nakakita nga siya naghupot sa usa ka tibod nga alabastro. Kini adunay matam-is nga pahumot alang nga idihog sa Manluluwas. Kini ang iyang giisip nga wala nakita sa Fariseo.

Sa iyang pagtamay, ang mga pulong ni Simon nga “misulti sa sulod sa iyang kaugalingon” ang ang anaa sa iyang pagkamapahitas-on: “Kining tawhana, kon siya usa ka manalagna, makaila unta kong kinsa ug unsa nga matang sa babaye ang nagahikap kaniya: kay siya mao ang usa ka makasasala. “(vs. 39) Sa pagbasa sa mga hunahuna sa kasingkasing ni Simon, si Jesus miatubang ngadto sa babaye. Ang iyang mga luha ang gibubo sa ibabaw sa iyang mga tiil, ug ang iyang buhok ang gipahid aron mahinlo. Gikan sa iyang kasingkasing siya nagdihog kaniya uban sa pahumot. Ang bulahan nga panahon hapit nabungkag sa dili mabination nga mga hunahuna sa Fariseo, apan ang atong Ginoo hanas sa maong kahimtang, sa paghalad sa usa ka leksyon pinaagi sa sambingay. Siya nangutana kon kinsa ang labaw nga higugmaon ang usa ka tigpahulam nga nipasaylo sa kalim-an ka denario nga utang, o ang nipasaylo sa lima ka gatus ka denario.-ber. 41,42.

Sa pagsabot sa dayag nga leksyon ni Jesus, si Simon dali nga mitubag sa pag-ingon, “siya, siya nga gipasayloan ug daghan.” (bers. 43) Bisan tuod nakita niya ang hinungdan, siya nagpakit ingon sa daw wala makasabot sa personal nga kalabutan sa maong leksyon. Kita makaangkon og panabut gikan niini. Kon mas mohamtong kita nga espiritohanon diha kang Kristo, mas pa kita makaamgo kon unsa kita pagkapukan. Ang Apostol nga si Pablo mitudlo niini nga kamatuoran diha sa iyang Sulat ngadto sa mga taga-Roma: “Ang maayo nga gusto ko, dili ko buhaton, apan ako nagabuhat sa mga dautan nga dili ko buot. Alaut ako nga tawo! Kinsa ang magluwas kanako gikan niining kamatayon?” (Roma 7: 19,24) Ang tubag sa iyang pangutana mao “si Jesu-Kristo nga atong Ginoo”- bers. 25

Sa pag gamit niining leksyon sa atong Yabeng Bersikulo, atong higugmaon pag-ayo ang atong Ginoo aron kita mapasaylo pag-ayo. Ato usab nga higugmaon ang uban, diha sa pagka maloloy-on ug mapasayloon bisan pa sa ilang mga kahuyang ug mga kasaypanan. Kabay pa nga dili kita buta sa atong panginahanglan sa pagpasaylo. Kon kita nagabuhat niini nga mga butang, si Jesus mahimo nga nakadungog sa atong mga kasingkasing sa pag-ingon, “Ang imong pagsalig nakaluwas kanimo; lumakaw ka sa pakigdait.”- Lucas 7:50 ■

Ang Maayong Panghunahuna

Yabeng Bersikulo: **ANG TALAN-AWON** nga gihubit sa
“Unya ang mga tawo nangadto sa pagtan-aw sa nahitabo ug miabut sila kang Jesus. Ug ang mga tawo nga gigulaan sa mga yawa ilang nakita nga naglingkod sa tiilan ni Jesus, nagsinina na ug maayo nag pamuot; ug sila nangahadlok.” atong yabeng bersikulo mao ang nahitabo human gipagawas ni Jesus ang demonyo gikan sa usa ka tawo ngadto sa usa ka panon sa mga baboy. (Lucas 8: 27-35) Ang mga baboy diha-diha dayon midagan sa usa ka titip nga bakilid, ug nahulog ngadto sa usa ka linaw, ug nangalumos. Sa pagbalita sa mga magbalantay sa kahayupan, ang mga tawo sa lungsod miadto aron sa pagtan-aw kon unsa ang nahitabo. Sila wala makaila ni

—***Lucas 8:35***

Piniling Kasulatan:

Lucas 8:26-36

Jesus, apan sila nakaila sa tawo nga gisudlan sa demonyo. Hataas nga panahon nga kining tawo naglisang -usa ka ihalas nga patulon. Daghan nga misulay pagpugong kaniya apan walay nahimo, ug ang mga gapus o hikot nga gigapos kaniya mabugto sa dili madugay.

Usa siya ka dakong hulga sa komunidad.

Sa pagtugpa ni Jesus sa usa ka sakayan, ang mga demonyo nga anaa niini nga tawo ang nagdala kaniya sa pagduol sa Ginoo. “Unsay akong buhaton kanimo, Jesus, ikaw nga Anak sa Labing Halangdong Diyos? nangaliyupo ako kanimo, ayaw intawon ako pagsakita.” nangutana si Jesus sa yawa, “Unsay imong ngalan?” “Legion “ mao ang tubag, tungod kay “daghan nga mga yawa ang misulod kaniya.” (ber. 28,30) Sa ilang hangyo, si Jesus nagtugot kanila sa pagsulod ngadto sa usa ka panon sa mga baboy, uban sa resulta nga ang mga baboy tulin nga nanagan ngadto sa linaw ug nangamatay.-ber. 32,33

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga samtang ang mga lungsoranon miduol, nakita nila ang nagpasakit kanila-ang tawo nga

gisudlan sa yawa-naglingkod sa tiilan ni Jesus. Siya sinul-oban ug anaa sa maayong kaisipan, nga nakigsulti ug matarong ni Jesus. Ang katawhan nahadlok niini nga butang. Inay nga magmaya sa dakung milagro nga gihimo ni Jesus, sa ilang kahadlok ilang giingnan si Jesus sa pagbiya.-ber. 35-37

Ang kamatuoran nga ang tawo nga giayo ang gibistihan ang pwede mapahayag, diha sa hulagway, sa mga bulahang bisti nga atong nadawat sa Ginoo. Kita sa makausa hubo, ug dili matarung sa atubangan sa Diyos diha sa atong makasasala nga kahimtang. Apan, karon kita moingon, “Ako magakalipay ug daku kang Jehova, ang akong kalag magamalipayon diha sa akong Diyos; kay ako gibistihan niya sa mga bisti sa kaluwasan, iya akong gitabonan uban sa kupo sa pagkamatarung.”- Isa. 61:10

Mibati kita sa usa ka gisudlan sa demonyo, diha usab sa paghinumdom nga ang kahadlok sa makausa ang nagpasakit kanato. Uban sa pasalamat atong ibahandi ang bulahan dunggoanan nga naghatag kanato sa paggahin ug panahon sa pagpakigsulti uban ni Jesus. Ingon nga nagsulti kanato nga ang Apostol Juan, “Sa pagkatinuod ang atong pakig-ambitay uban sa Amahan, ug uban sa iyang Anak nga si Jesu-Cristo.” (Juan 1: 3) Kasagran ang mga tawo mosulti sa ilang mga personal nga “demnoyo”. Kini sila nagtumong sa kahadlok, mga pagpihig, pagdumot, pagkamadinaton, kahakog, mga tinguha-kadtong mga mangitngit ug mangil-ad nga mga hiyas sa ilang makasasala nga kinaiya.

Isip mga Kristohanon, bisan pa niana, mapasalamaton kita nga “ang Diyos wala maghatag kanato sa espiritu sa kahadlok; kondili sa gahum, ug sa gugma, ug sa usa ka maayo nga panghunahuna.” (II Tim 1: 7.) Ang espiritu sa usa ka maayong panghunahuna direktang nagpakita sa makapausab nga gahum sa hugot nga pagtuo diha kang Kristo. Kini gipahayag ni Apostol Pablo ug maayo diha sa iyang tambag, “Ayaw kamo pagpahiuyon niining panahona sa kalibutan, kondili pag-usab kamo pinaagi sa pagbag-o sa inyong salabutan, aron inyong masuta kon unsa ang kabubut-on sa Diyos, nga mao ang maayo ug hinangponon ug hingpit.” (Roma 12: 2., New American Standard Bible) Ang kamaayo sa atong panghunahuna makapahimo kanato sa pagbutang sa kabubut-on sa Diyos ngadto sa mga pamatuod ug moabut ngadto sa lawom nga pagsabut nga ang iyang kabubut-on mao ang “maayo ug dalawaton ug hingpit” sa tanan nga mga kasinatian sa kinabuhi. Kita nagmaya nga mahimo kita sa pagbiya sa mga kabuang niini nga kalibutan, pinaagi kang Kristo, makabaton ug usa ka maayo nga panghunahuna. ■

Usa ka Bulahan nga Panagkita

Yabeng Bersikulo: “**ANG TUDLING diin ang atong Yabeng kay kining akong anak namatay na, apan karon nabuhi siya pag-usab; siya nawala na, apan karon hingkaplagan siya. Ug sila misugod sa pagsadya.**”*This*

—**Lucas 15:24**

Piniling Kasulatan:

Lucas 15:11-24

Bersikulo ug Piniling Kasulatan gikutlo mao ang sambingay sa anak nga nawala. Kini ginganlan sa ingon tungod sa talagsaon nga kagana sa anak alang sa yutan-ong mga kalipayan ug pagusik usik nga pag gasto. Samtang mao kini, ang sambingay adunay managsama nga balido nga pagaulohan ug, “Ang Sambingay sa Maluluy-on ug sa Mahigugmaong Amahan.” Tataw nga ang amahan niini nga istorya mao ang gipasabot sa simbolikanhong paagi ang girepresentar sa Diyos. Labing importante, kini nagsulti uban sa gahum sa kamatuoran nga ang Diyos mao ang gugma.

Para sa mga tawo nga adunay tinguha sa pagbiya sa sala ug dawaton balik ngadto sa pamilya sa Diyos, tingali walay lain nga sambingay nga makatabang kaayo sa pagpadayag sa iyang gugma ug tinguha sa pagdawat kanila. Ang mga kabus ug nanginahanglan, ang mga makasasala ug mga mahuyang, ang nakakita sa ilang kaugalingon nga hulagway niini nga sambingay. Sila gidasig sa iyang representasyon sa Amahan ingon nga mahigugmaon sa ngatanan. Siya andam sa pagdawat kanila, ug dugang nga nagtan-aw ug naghulat alang sa bisan unsa nga ilhanan sa pagbalik aron siya magsugat ug magabiabi sa usa ka mahinulsulon.

Kini nga larawan sa Diyos ang sukwahi sa hunahuna sa kadaghanan mahitungod kaniya. Ang kinaiya sa atong Langitnong Amahan ang sayop nga gihulagway sa mga tinuohan nga ang kadaghanan sa mga tawo mahadlok kaniya. Tungod sa kahadlok, wala sila magdahom sa mainiton ug mahigugmaon nga pagdawat gikan kaniya. Ang kamatuoran nga ang amahan niini nga sambingay nagtan-aw ug naghulat alang sa

iyang masukihong anak, ug gani midalagan sa pagsugat kaniya, maoy usa ka gamhanan nga pagpamatuod sa pag-amuma ug mahigugmaon nga kinaiya sa Diyos. Ingon nga ang hustong pagsabot sa kinaiya sa Diyos moabot niadtong mga kabus ug daunt espiritohanon, sila makadawat sa paglaum. Kini nga sambingay ug ubang mga kasulatan ang naghatag ug kasiguroan sa pamahayag, “ang Dios mao ang gugma,” mao ang tinuod. (Juan 4:16, New American Standard Bible) Ang paglaom nga gihatag dinhi ang naggiya niadtong sinsero nga mga magtutuo niining Panahon sa Ebanghelyo sa hingpit nga pagbalik ug pagtugyan ngadto sa “Diyos sa tanang grasya.” - 1 Pedro 5:10

Diha sa sambingay, ang anak nga nawala ang nagrepresentar isip nakaamgo sa kaulahian. Siya nakamatngon sa iyang hugot nga panginahanglan ug sa kamatuoran nga ang iyang amahan adunay bahandi. Ang iyang amahan malagmit andam sa pagbahin kaniya sa panalangin bisan siya dili na angyan, bisan kon siya magpuyo isip usa ka sulugoon. Ang iyang ekspresyon nga, “Ako motindog ug moadto sa akong amahan,” nagrepresentar kon unsa ang kinahanglan nga kinaiya sa tanan nga mga mahinulsolon. (Lucas 11:18) Ang kinaiyahan sa ilang tinamdan kinahanglan nga anaa sa pagsalig ibabaw sa gugma ug kalooy sa Langitnong Amahan.

Sa pagkatinuod, kita nakasabut sa atong panginahanglan, ug sa kaabunda sa probisyon nga gihimo sa Diyos diha kang Cristo Jesus alang sa kapasayloan sa atong mga sala. Ingon nga kita gipasaylo, kita giabi-abi sa iyang gugma ug pag-atiman-mobalik sa iyang panon-uyon sa usa nga gikan kaniya diin ang tanan nga mga panalangin modagaay. Ang matam-is nga kalipay sa pagpakig-uli uban sa Diyos ang tin-aw nga gipahayag sa atong sambingay nga leksyon karon.

Dugang pa, isip mga Kristohanon, kita adunay usa ka ministeryo sa pagpasig-uli nga gipiyal kanato. “Ang tanang butang gikan sa Diyos, ang Usa nga nga nagpasig-uli kanato ngadto sa iyang kaugalingon pinaagi kang Cristo Jesus, ug sa gihatag kanato sa ministerio sa pagpasig-uli. ... Sa ngalan ni Cristo, mga tinugyanan kami, ingon nga ang Diyos sa pagdasig pinaagi kanamo: Nagapangaliyupo kami tungod kang Cristo, magpasig-uli kamo ngadto sa Diyos “(II Cor. 5: 18,20, Literal Hubad sa Balaang Biblia). Isip mga sinugo ni Kristo , kita gisugo sa pagpalambo sa pulong sa pagpasig-uli, mangamuyo sa mga nahulog nga tawhanong pamilya sa pagbalik ngadto sa Diyos-usa ka bulahan nga panagkita! ■